

TİP ÇOCUK HAKLARI KOMİSYONU

ÇOCUK HAKLARI BÜLTENİ #8

Hafta sonu Tıp'te çocuklar için
bir eğitim etkinlik düzenlendi. Ben
çok beğendim. Bence çocuklar için
çok yararlı, eğitici, bilgilendirici ve eğ-
lenceliydi. Bu etkinlikte çocuk hakları
nı ve bu hakları nasıl koruyacağımızı
21 öğrendik. Üstelik nasıl bir slogan
ve pankart yapmayı öğrendik. Çok gü-
zel ve yararlıydı. Haydi Tıp böyle
devam!

Doğru
yaş 12

Bu etkinlik 20 Nisan
2025'te gerçekleşti.

MENLİK KAYITSIZ S...TSİZ MİLLETİNDİR

Genel Başkanımız Erkan Baş'ın TBMM Genel Kurulu'nda 23 Nisan Gündemli Konuşması:

... Bu meclisi kuran iradeyi, bu iradeyi güçlendiren halkımızı ve tüm emeği geçenleri, başta Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere saygıyla anıyorum.

Sormakla başlayalım: Bu sabah kaç çocuk bayram kutlamasına aç gitti, kaç çocuk işe gitmek zorunda kaldı, kaç çocuk hiç çocuk olamadı, kaç çocuk büyümeden hayatını kaybetti. Çocuk bayramı diyorsak şurada ortaklaşmamız lazım. Çocukların bayram edebilmesi için halkın egemen olması, halkın dediğinin olması gerekir.

Örneğin; çocuklar tarikat yurtlarında ölmesin, babaları maden ocaklarında can verip yetim kalmasınlar diye mücadele eden seçilmiş Milletvekili Can Atalay'ın meclis kütüğüne kaydının yapılmadığı, halen esir tutulduğu bir Türkiye'de egemenlik halkındır diyebilir miyiz? Aslında formül çok basit. Ülkeyi saray yönetiyorsa saray çocukları, halk yönetiyorsa halk çocukları bayram ediyor. Ben size başka bir 23 Nisan anlatayım:

1920'yi, Anadolu'yu, Ankara'yı biliyoruz. Peki hiç merak ettiniz mi? 23 Nisan

1920’de İstanbul’da sarayda ne yapıyordu? Vahdettin Cuma namazından geldi. Sarayın altın yıldızlı salonunda işgalci İngiliz temsilcileriyle eğlenceli bir sohbet yapıyordu. Mutfakta sadece o gün harcanan para binlerce askerin günlük yemek masrafı kadardı. Aynı gün Anadolu’da 14 yaşındaki Ali, lastik ayakkabıyla cepheye koşuyor, 15 yaşındaki Ayşe kanısıyla cephane taşıyordu. Saraydakiler ise her odada başka keyif yaşıyordu. Şehzade günlük 5 altın harcıyor, Anadolu’daki halk çocukları ayda 30 kuruş maaşı bile alamıyordu. Şehzade sabah kahvaltısında 7 çeşit ekmekle masaya oturuyordu, halk çocukları bir tas çorbayla gün geçiriyordu. Şehzadeler Fransız çöreği simit, tereyağlı pide yiyip Fransız mürebbiyelerle özel dersler yaparken halk çocukları Fransız işgalcilere karşı savaşıyordu. Meclisten top sesleri duyuluyordu deriz değil mi? Osmanlı sarayında Avrupalı hocaların özel keman ve piyano dersleri vardı. Sultan Vahdettin Büyük kızı Ulviye’ye bir konak, Küçük kızı Sabiha’ya başka bir konak hediye ederken, Elif babasının kanısıyla Kurtuluş Savaşı’na cephane taşıyordu. İşte 23 Nisan bunun için önemli. Bir ülkeyi saray yönetiyorsa orada sadece saraydakilerin çocukları mutlu oluyor. O yüzden söylüyoruz. Saray yıkılmadan halk için bayram olmaz!

Soralım bakalım: Kaç çocuk sizin yüzünüzden diplomasını alamadan öldü? Ali İsmail, Berkin, 8 yaşındaki Narin, tarikat yurdundaki Enes, Mesem’de staj cinayetinde yitirdiğimiz Arda, ölen yüzlerce işçi çocuk, hiçbirinin diploması yok. Hatay’da enkaz altında binlerce yavrumuz diplomasız hayatlarını kaybettiler. Siz sadece çocukların bayramını değil, diplomalarını ve geleceğini de çaldınız. Bu ülkede halkın egemenliğini çaldınız.

İşte yine bir 23 Nisan’dayız ve yine yeniden doğuyoruz. Siz iktidara geldiğinizde daha doğmamış çocuklar yani hiç bayram yaşayamayanlar, çocukluklarını bile yaşayamayanlar saraydan yeniden egemenliğini alıyorlar ve tarih şöyle yazacak: Hiç bayram kutlayamayan çocuklar büyüyor. Bayramı hiç yaşayamayan o çocuklar egemenliği bir kez daha saraydan alıp halka veriyor. Ve bütün Türkiye’de gerçek bayramlar kutlanıyor.

Komisyon Açıklamaları - Faaliyetleri:

Yargı ve kolluk güçlerinin iktidarın kontrolünde hukuksuz kararlarla ülkeyi kaosa, şiddete sürüklediği Mart ve Nisan aylarında partimizin eylemlerin en temel bileşenlerinden biri olduğunu, çoğunlukla mücadelenin öncüsü rolünü başarıyla yerine getirdiğini söylemek çok taraflı bir yorum sayılmaz. TİP direnme gücünü ve organize olma becerisini her fırsatta kullanarak mitinglerde, yürüyüşlerde, parklarda, pazarlarda, boykot kafelerde büyük bir sorumluluk duygusuyla demokrasi mücadelesine ses olmuştur. Bu süreçte Çocuk Hakları Komisyonu olarak toplumun en önemli grubunu oluşturan çocuklara karşı sorumluluklarımızın bilincinde, partimizin temel ilkelerine uygun olacak şekilde çocuk hakları temelinde bir yaklaşım sergileyebilmek için çeşitli bilgilendirme metinlerini tüm üyelerimizle paylaştık.

Direnişte Çocuklarla Birlikte...

19 Mart darbesiyle birlikte demokrasiye sahip çıkmak için anayasal haklarını kullanmak isteyen binlerce yurttaş sokaklara çıkıp sesini yükseltiyor. Saray rejimi ise kolluk güçlerini halkla karşı karşıya getirerek başta gençler olmak üzere halka şiddet uygulamaktan çekinmiyor.

Yaşanan bu süreçte çocukların tanık olduklarından nasıl etkileneceklerini kesin olarak söylemek zor olabilir. Bazı çocuklar sokağa çıkmakta tedirgin olabilecekken bazıları gördüğü bir şiddet olayını normalleşirebilir.

Ancak çocuk haklarını savunan bizler çocukların adaletten, demokrasiden, siyasetten anlamayan küçük insanlar olarak görülmemesi gerektiğini biliyoruz. Çocukların meraklarını ve ilgilerini yok saymak onları pasifleştirir. Çocukların hem özgüvenlerini desteklemek hem de çözüm üretme ve karar verme becerilerini geliştirmek için yaşadıkları toplumun bir parçası olduklarını kabul ederek iletişim kurun.

Çocukların çekirdek ailesinde güvende hissetmelerini sağlamaya çalışın. Yetişkinler yoğun kaygı ve korku yaşadığında çocuk için güven unsuru olan diğer yetişkinlerden destek alınabilir.

Çocuklar olan biteni konuşmak istediklerinde konuyu geçiştirmeyin. Yaşı kaç olursa olsun onların neyi nasıl gördüğünü, algıladığını dinleyin. Gerektiği kadar soru sorarak kendilerini ifade edebilmelerine yardımcı olun.

Çocukların duygularını tanımlayabilmesi için sizler model olun. Olumlu ve olumsuz duyguların hiçbirinin kalıcı olmadığını belirtin.

Kendi kontrolünüzde olmayan durumlar için söz vermeyin. Tüm bu yaşananlar daha adil, eşit, özgür bir gelecek için olsa da kesin zamanlar, vaatler vermeyin.

Çocukların güvenliğini mümkün olduğunca sağlayarak istediği oranda eylemlere dahil olmasına imkan tanıyın. Sokağa çıkmaktan korkan çocukları zorlamayın, güvenli alanlarında rutinlerini devam etmesini sağlayın.

Acil durumlara ilişkin bilgilendirme yapın. Aile üyelerine ulaşamadığında kimden yardım isteyeceğini, nereye gideceğini konuşun.

Çocuklarınızın nasıl bir ülkede yaşamak istediklerini sorun. Hayallerindeki ülkeye kavuşmak için çözüm önerileri sunmalarını teşvik edin.

TİP Çocuk Hakları Komisyonu

Çocuklarla Gönüllülük

Çocuklarla gönüllü çalışma hem çok keyifli hem de ciddi bir sorumluluk içerdiği için sürekli öğrenmeye açık olmak, gerektiğinde destek almak önemli bir etik yaklaşımdır. Çocuklarla çalışmak yaratıcı düşünmeyi, problem çözme, karar verme, liderlik, ekip çalışması ve beklenmedik durumlara uyum sağlama becerilerini geliştirebilir. Çocuklarla bir aradayken fiziksel olarak dayanıklı ve enerjik olmak, aynı zamanda eğlenebilmek de önemlidir.

Çocuklarla etkinlik yapmaya gönüllü olan yetişkinlerin sabırlı, empatik, esnek ve hızlı karar vermek gibi yeterlilikleri olduğundan emin olmalıdır. Çocuklarla gönüllü olarak çalışırken etik kurallar ve doğru iletişim çok büyük bir önem taşır. Bu alandaki yaklaşımın hem çocuğun güvenliğini ve haklarını koruması, hem de sağlıklı ve destekleyici bir ilişki kurmaya yönelik olması gerekir.

Etik Kurallar

- Çocuklarla ilgili özel bilgileri (aile durumu, sağlık bilgileri, duygusal durumlar vb.) üçüncü kişilerle paylaşılmamalıdır. Güvenlik ya da sağlık gibi gerekçelerle paylaşılması gerektiğinde, sadece yetkili kişilerle ve çocuğun yararına olacak şekilde yapılmalıdır.
- Çocukların görüntülerinin sosyal medyada paylaşılmasından kaçınılmalıdır. Çocuk, ailesi ve toplumsal bir fayda amacıyla paylaşım yapılmak istendiğinde fotoğraf paylaşımı için hem çocuğun hem de ebeveyn izni alınması bir zorunluluk olmalıdır. Görüntülerin kötü niyetli kişilerce kullanılması çocuk istismarı riskini artırabileceğinden görsel niteliğine dikkat edilmeli, mümkün olduğunca yüzü belli olmayan, genel çekimler tercih edilmeli ve çocuklar etiketlenmemelidir. Paylaşılan içerikler kalıcıdır ve çocuğun ileride bu içeriklerden rahatsızlık duyma ihtimali göz önüne alınmalıdır.
- Fiziksel temas için yeterli düzeyde tanışıklık ve güven ilişkisinin kurulmuş olması gereklidir. Fiziksel temas, çocuk tarafından talep edilmediği sürece sınırlı olmalı ve her zaman güvenli, saygılı bir şekilde gerçekleşmelidir. Sarılmak gibi yakın temaslar çocuğun konforuna ve rızasına bağlı olarak gerçekleşmeli, mümkün olduğunca çocuğun ailesi, öğretmeni gibi bulunduğu ortamdaki güvenilir yetişkine bilgi verilmelidir.

- Çocuklar üzerinde bir otorite ya da güç kurmaktan kaçınılmalı; destekleyici, eşitlikçi bir ilişki kurulmalıdır. Yetişkinler sadece kural koyucu ya da çocuklara ne yapması gerektiğini söyleyen kişi olmaktan kaçınılmalıdır. Bir arada olmak için gerekli kurallar/ilkelere birlikte belirlenmeli, yetişkinler dürüstlük, saygı, empati gibi değerlere uygun davranışlarıyla çocuklara olumlu örnek olmalıdır.
- Gönüllü çalışmanın çocukların her talebini yerine getirmek olmadığı unutulmamalıdır. Gerektiğinde incitmeden "hayır" diyerek çocukların toplumsal yaşama uyumları için sınırlar belirlenebilir.
- Tüm çocuklara eşit ilgi ve sevgi gösterilmeli, ayrımcılıktan kaçınılmalıdır (cinsiyet, dil, din, ırk, engel durumu vb. fark etmeksizin).
- Profesyonel ve gönüllü rollerin sınırlarını bilmek önemlidir. Psikolojik destek gibi uzmanlık isteyen konulara müdahale edilmemeli, ebeveyn rolüne girilmemelidir. Çocuklara ileriye dönük, gerçekçi olmayan vaatlerde bulunulmamalıdır.

Doğru İletişim İlkeleri

- Çocuklarla konuşurken göz teması kurun, sözünü kesmeyin ve duygularını anlamaya çalışın. Gerçekten dinlediğinizi hissettirin.
- Çocukların gelişim dönemlerini/özelliklerini dikkate alarak karmaşık ifadelerden kaçının; yaşına uygun, açık ve sade bir dil kullanın. Onların kullandıkları sözcükleri yakalayın ve kullanmaya çalışın. Ortak konular keşfedin.
- Cesaretlendirici sözler kullanın; çabalarını takdir edin, hata yaptıklarında yargılamak yerine doğru davranışı sergileyebilmeleri için destek olun.
- Çocukların duygu ve düşüncelerine saygı gösterin. Duyguları reddetmeyin, görmezden gelmeyin ve yargılamayın.
- Çocukların düşüncelerini ve paylaşımlarını teşvik eden açık uçlu sorular sorun. Size yöneltilen sorularda kişisel bilgilerinizin detayına girmeden mümkün olan en dürüst cevapları verin.
- Her çocuğun farklı olduğunu, öğrenme ve iletişim kurma hızlarının değişebileceğini unutmayın.

Şiddetsiz, çocukların temel ihtiyaçlarını karşılamak için çalışmak zorunda kalmadığı, eğitimden kopmadığı, suça sürüklenmediği, ailelerin, toplumun, devletin çocukların güvenliğini sağlamayı önceliklendirdiği bir ülke hedefliyoruz.

Çocukları korunmaya muhtaç küçük insanlar olarak değil, yaratıcılıklarını, hayal güçlerini, merak, sevgi, heyecan duygularını toplumu şekillendirmek için kullanabilecek aktif birer öznesi olarak kabul ediyor ve tüm çocukların doğuştan sahip oldukları haklarını kullanabilmeleri için mücadele edeceğimizi bir 23 Nisan'da daha tekrarlıyoruz.

TİP ÇOCUK HAKLARI KOMİSYONU

Çocuk Hakları Atölyesi

**20 Nisan
Pazar
14:30-17:00**

Caferağa mah. General Asım
Gündüz Cad. Yeşiner Sitesi
B Blok No: 37 Kat 2 Daire 4
Kadıköy

Çocukların kendi haklarını tartışması,
yorumlaması ve nasıl savunacaklarına
dair stratejiler geliştirebileceği bir
etkinlikte buluşalım.

3-18 yaş tüm çocuklar için
kapsayıcı bir etkinliktir.

**Çocuk Hakları
Komisyonu**

Çocuk Hakları Atölyesi

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı ülkemizde yaşayan çocukların en az üçte biri için pek de bayram gibi geçmedi. İktidarın hem bilimden, laiklikten uzaklaştırdığı paraya dayalı eğitim sistemi hem de yaşanan genel ekonomik krize bağlı olarak her gün çocukların çalışırken, sokakta, hastanede, yangında öldükleri, öldürüldükleri gerçeğiyle yüzleşiyoruz. Çocuklar çocuk olmanın onlara verdiği hakların farkında bile olmadan temel ihtiyaçlarını karşılayabilmek, neredeyse hayatta kalmak için mücadele etmek zorunda kalıyor.

Çocuk haklarını her çocuğun, ebeveynin, eğitimcinin fark etmesi, öğrenmesi, içselleştirmesi, hayata geçirmesi ve kendisi de farkındalık yaratarak çocuk hakları temelinde bir sosyal, politik bir yaşam kurulmasına katkı sağlamasını hedefliyoruz. Bu doğrultuda 20 Nisan'da partimizin Kadıköy İlçe örgütünde çocuklarla bir atölye çalışması düzenledik.

5-12 yaş aralığında 11 çocuğun katıldığı Çocuk Hakları atölyesinde çocuk olmanın anlamını, çocukların ve yetişkinlerin ev yaşantısındaki sorumluluklarını ve hem Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi hem de Moskova Çocuk Hakları Bildirgesi'nin temel ilkelerinin ne anlam ifade ettiğini konuştuk. Yaptığımız sanat etkinlikleri ile çocuklar hayal ettikleri çözümleri paylaştılar. Atölye çalışmasını iki grubun hazırladığı pankartlara ve sloganlarla tamamladık.

Sümeýra Gelir'in Ölümine İlişkin Açıklama:

FETÖ üyeliği" suçlamasıyla 6 yıl 10 ay hapis cezası alan ve Sakarya'da hapiste yatan fizik öğretmeni Melek Gelir'in Bolu'da yaşayan üç çocuğundan büyük kızı 15 yaşındaki Sümeýra Gelir, 3 Nisan günü evde yatağında ölü bulundu.

İktidarın Düşmanlaştırma Politikaları ve Çocukların Ölümü

KHK ile ihraç edilen ve FETÖ üyeliğinden 6 yıl 10 ay hapis cezasına çarptırılan fizik öğretmeni Melek Gelir, Sakarya Ferizli Cezaevi'nde tutuklu bulunuyordu. Melek Gelir'in, çocuklarının yaşadığı yere daha yakın bir cezaevine nakil talebi aylarca yanıtsız bırakıldı. Bolu'da yaşayan ve ailenin en büyük çocuğu olan 15 yaşındaki Sümeýra epilepsi hastasıydı ve küçük kardeşleriyle ilgileniyordu. Çocuk yaşta annesinden uzak bırakılan ve psikolojik destek alarak üstlendiği sorumluluklarla baş etmeye çalışan Sümeýra 3 Nisan sabahı yatağında ölü bulundu.

Bu ölüm sıradan bir sağlık sorununun sonucu değildir. Bu ölüm, siyasi iktidarın düşmanlaştırma ve yok sayma politikalarının sonucudur. Sümeýra'nın ölümü devletin, temel insan haklarını nasıl hiçe saydığını, bir anneye ve çocuklarına nasıl psikolojik şiddet uyguladığını göstermektedir.

Yıllarca "Fetö Hocaefendi" için gözyaşı döken, onun adına olimpiyatlar düzenleyen Bülent Arınç, Melih Gökçek gibi iktidarın sembol isimlerine dokunulmazlık tanınırken, sistemin alt kademelerinde görev yapmış öğretmenler, memurlar, doktorlar, polisler yıllarca tutsak edilip hayatları ellerinden alınmıştır. Suçun kişiselliği ilkesi ayaklar altına alınarak tutuklu kişilerin çocukları da yoksulluğa ve yalnızlığa itilerek cezalandırmaktadır. İktidar, düşman ilan ettiği kesimlerin çocuklarına sahip çıkmamakta, politikalarını eleştiren tüm insanları işsiz, evsiz, yersiz, yurtsuz, hukuksuz bırakmakla tehdit etmektedir. Sümeýra'nın ölümü bu vicdansızlığın acı ancak ne üzücü ki ne ilk ne de son örneği.

Devlet kurumlarının iktidarın kontrolüne geçtiği gerçeği üzerine tüm toplumu Sümeýra Gelir gibi cezaevlerindeki anne, babalarını göremeyen, anneleriyle birlikte cezaevinde yaşamak zorunda kalan ya da suça itilmiş ve cezalandırılmış çocukların çocuk hakları gözetilerek korunması, desteklenmesi ve adil ve onurlu bir hayata sahip olabilmelerinin sağlanması için ses vermeye çağırıyoruz. Türkiye İşçi Partisi olarak iktidarın düşmanlaştırma politikalarına son vermesini sağlamak için sesimizi yükseltiyoruz.

Mattia Ahmet Minguzzi'nin Mezarının Tahrip Edilmesine İlişkin Açıklama:

İstanbul'un Kadıköy ilçesinde bıçaklı saldırı sonucu ölen İtalyan şef Andrea Minguzzi'nin 15 yaşındaki oğlu Mattia Ahmet Minguzzi'nin mezarı tahrip edildi.

Kötülüğün Cesaret Bulduğu Bu Düzen Değişecek, Unutturmayacağız!

Kadıköy'de 14 yaşındaki Mattia Ahmet Minguzzi'nin uğradığı bıçaklı saldırı sonucu katledilmesinin ardından açılan davanın ilk duruşmasının görüldüğü gün Ahmet'in mezarı duruşma öncesinde tahrip edildi. Bir insanı öldürmekle yetinmeyen zihniyet, onun mezarına da zarar verme cüretini gösterdi. Peki bu kadar pervasızlık nereden geliyor? Bu karanlık yüzler, bu tehditler, bu cesaret kimden alınıyor? Cevap açık: Devletin ve hukukun zayıflığından. Hatta bazı durumlarda, sessiz kalınmasından ya da bizzat örnek olunmasından. Çünkü iktidar kötülüğü cesaretlendirdi. Çünkü cezasızlık suçu teşvik

etti. Çünkü adalet yerini bulmadıkça, suçlular sınır tanımadı. Çünkü devlet 2015 yılında evine isabet eden kurşunla ölen 13 yaşındaki Cemile'nin bedeninin 3 gün dondurucuda saklanması sakınca görmedi.

İktidar, yıllardır ölümlere bile saygı göstermeyen bir dilin, kutuplaştırmanın ve hoyratlığın mimarı oldu. Mafya ağzıyla konuşanların televizyon ekranlarında boy gösterdiği, suç örgütleriyle yan yana yürüyenlerin cezasız kaldığı bir düzende, kimse adaletten, huzurdan, güvenlikten söz edemez. Bu ülkede insanlar artık yalnızca yaşarken değil, öldükten sonra bile korunamıyor. Şiddeti, tehdidi, hukuksuzluğu yöntem olarak benimseyen bu iktidarın öfkeyi, düşmanlaştırmayı, ayrıştırmayı siyasi varoluşunun temeli haline getirdi.

Adaletin rafa kaldırıldığı, çetelerin iktidarla kol kola gezdiği bu düzende suç örgütlerinin çocukları hedef alması, hem zarar görenlerin hem suçu işleyenlerin çocuklar olduğuna tanık olmamız vicdanlarımızı rahatsız ettiği gibi sorumluluğumuzu da arttırıyor.

Türkiye İşçi Partisi olarak, bu ülkenin yeniden bir hukuk devleti haline gelmesi, çetelerden arındırılması, halk için adaletin tesis edilmesi için mücadeleyi sürdüreceğiz. Bu dava yalnızca Mattia Ahmet Minguzzi'nin değil; adalet arayan, eşitlik isteyen tüm halkın davasıdır. Herkes için güvenli, eşit ve özgür bir yaşam kurulana kadar susmayacağız. Unutturmayacağız.

İşçi Cinayetlerinde Çocuk Ölümüne İlişkin Açıklama: Beşiktaş ilçe örgütünden Mehmet Karaosmanoğlu yazdı.

Bu Düzen Onlara Gelecek Vermiyor, Korkutmuyor Da!

Geçtiğimiz hafta, Yusuf Mısri, 14 yaşında Suriyeli bir çocuk işçi, Konya Beyşehir'de sondaj kuyusu açılırken sondaj makinesi borusunun yerinden çıkarak yüzüne çarpması sonucu hayatını kaybetti. Birkaç gün sonra ise Niğde'de bir plastik geri dönüşüm tesisinde çalışan 14 yaşındaki Abdurrahman Özkul'un, kolunu makinenin kapması sonucu hayatını kaybettiğini okuduk.

Anne ve babaları açlık sınırının altında ücret alan çocuklar kendilerini fabrika cehenneminde buluyorlar. TEDEM'in hazırladığı rapora göre, zorunlu eğitim çağında olmasına karşın okula gönderilmeyen çocukların sayısı bir önceki yıla göre yüzde 38.4 arttı. 612 bin 814 çocuk okul dışında kaldı.

TÜİK'in 2023 yılı Hanehalkı İşgücü Araştırması'na göre, 15-17 yaş grubundaki çocukların işgücüne katılma oranı %22,1 olarak gerçekleşti.

Tüm bunlar, iktidardakilerin protestolara katılan gençleri de "geleceklerini bitirmekle" tehdit ettiği bir dönemde gerçekleşiyor. Hangi "gelecek"ten söz ediyorsunuz iktidar beyleri? Neyi vaat ediyorsunuz? Patronları zengin ederken çocuk yaşta hayatını kaybetmeyi mi?

Hayır, çocukları ve gençlere şantaj yapacak bir gücünüz bile kalmadı çünkü onlar bu düzende bir gelecekleri olmadığını anladılar.

ÇOCUKLARA SORDUK

EYLEM VE ÇOCUKLAR

1) Kaç Yaşındasın? Nerede Yaşıyorsun?

Ada Aslantatar: 14 / Bakırköy

Defne Akın:

Diren Umut: 10 / Kadıköy

Mete Uslu: 10 / İzmit

N.Ö.: 5 / Muğla

Si Erbağan: 14 / Beşiktaş

Tan Berk Talay: 12 / Beşiktaş

2) Televizyonda ya da sosyal medyada Türkiye'nin neredeyse her şehrinde gerçekleştirilen eylemleri takip ettin mi/gördün mü?

Ada Aslantatar: Evet

Defne Akın: Evet

Diren Umut: Evet

N. Ö.: Hayır

Mete Uslu: Hayır

Si Erbağan: Evet

Tan Berk Talay: Evet

3) Annen ve/baban eylemlere gidiyor mu? Sen de onlarla herhangi bir eyleme gittin mi? Eyleme gidince nasıl hissettin?

Ada Aslantatar: Gittim gayet güzeldi.

Defne Akın: Hayır gitmiyorlar, gitmedim.

Diren Umut: Evet gidiyorlar. Hayır evde tava çaldım. Çok fazla sayıda insan yürüyordu.

N. Ö.: Evet annemle gittim. İyi hissettim. Mutlu ve heyecanlı hissettim. Yürümek çok heyecanlı hissettirdi.

Mete Uslu: CHP binasına gidip oy kullandık.

Si Erbağan: Hayır gitmiyorlar, ben de gitmedim.

Tan Berk Talay: Evet gittim. Eylem eğlenceliydi. İnsanların tepkileri hoşuma gitti.

4) Yetişkinlerle ya da arkadaşlarıyla eylemler hakkında konuşuyor musun? Bu konuyu konuşmak sana nasıl hissettiriyor?

Ada Aslantatar: Konuşuyorum arkadaşlarım benim kafamda olmdığı için tartışıyoruz daha çok.

Defne Akın: Konuşuyorum. En çok zıplamayan Tayyipçi sözünü duyuyorum ve bu konuları konuşmak bana ülkemizin ne kadar adaletsiz olduğunu hatırlatıyor.

Diren Umut: Annemle ve babamla konuşuyorum. Ama okulda değil. Okulda siyaset yasak. Normal. Olumlu hissediyorum.

Mete Uslu: Konuşmuyorum.

N. Ö.: Okulda konuşmadık. Yetişkinlerle de konuşmadım. 2 arkadaşım ile eylemleri konuştuk. Onlarla konuşurken de heyecanlandım.

Si Erbağan: Arkadaşlarımla arada sırada konuşuyoruz ve konuşmak beni geleceğim için endişelendiriyor.

Tan Berk Talay: Öfkeli hissediyorum. Pikachu Komikti. Annem bizim geleceğimiz için bu eylemler önemli dedi. Haberlerde baklavanın pahalalanması beni üzdü.

AİLE YILI VE ÇOCUKLAR

1) Kaç Yaşındasın? Nerede Yaşıyorsun?

Defne Akın: 11 / Pendik

Diren Umut: 10 / Kadıköy

Elma Çekirdeği: 7 / İstanbul

Mete Uslu: 10 / İzmit

Rengin: 15 / Zonguldak

Si Erbağan: 14 / Beşiktaş

2) Bu yılın aile yılı ilan edildiğini duydun mu?

Defne Akın: Hayır

Diren Umut: Hayır

Elma Çekirdeği: Evet

Mete Uslu: Hayır

Rengin: Hayır

Si Erbağan: Evet

3) Bu yılın aile yılı olması sence ne anlama geliyor?

Defne Akın: Bu yıl ailemize daha iyi davranmalıyız.

Diren Umut: Ailelerin ne kadar yol kat ettikleri ne kadar aile oldukları.

Elma Çekirdeği: Sevinç.

Mete Uslu: Aileyle vakit geçirmek

Rengin: Bence yılların bu şekilde bir yıl ilan edilmesi bizim o konudaki eksikliğimizi yüzümüze vuruyor. Bu yılın aile yılı olması da sanki aileye daha önem vermemiz gerektiğini vurgular gibi. Aileye verilen değer son senelerde gerçekten azalmaya başladı ve aile yılı ilan edilerek dikkat çekilmek isteniyor olabilir.

Si Erbağan: Aile yılı olması benim için sevdiklerimize çok daha yakın olabilmemiz ve onları daha iyi tanımamız için bir fırsat gibi geliyor.

4) Sence Aile Yılı'nın çocukların faydasına olması için hükümetin neler yapması gerekirdi?

Defne Akın: Mesela okula gidemeyen ailesi izin vermeyen çocuklara eğitim sağlaması gerekirdi ve ailesinden şiddet gören çocuklar için gereken müdahaleler yapılmalıydı.

Diren Umut: Fakir ailelere yardım etmesi gerekir.

Elma Çekirdeği: Kimsesiz çocuklar için daha çok yurt olmalı, bedava okullarda iyi öğretmenler olsun.

Mete Uslu: İş yerlerini tatil etmek ve ailelerin çocuklarla vakit geçirmesini sağlamak.

Rengin: Öncelikle eğitim. Eğitim güzel bir aile, ardından güzel bir toplum getirir. 2025 senesinde yaşıyoruz ve hala okula gidemeyen çocuklar var. İlk olarak bu sorun çözülmeliydi. Daha sonra çocukların güvenli bir aile ortamında yaşayacaklarının güvenliğini vermelilerdi. Bence aile içi şiddet vakaları en çok çocukları etkiliyor ve araştırmalar sonucu bu vakaların sayısı çok yüksek, aile içi şiddetin cezaları ağırlaştırılmalı fakat aynı zamanda çocuğu korumalı, öncelik çocuk olmalıydı. Aynı şey boşanma davalarında da geçerli, taraflar kavgalı olduğunda ve çocuğun o çekişmeli süreçten kendi başına geçmesi çok yanlış, mesela sebep ne olursa olsun çocuğu ve aileyi içeren her davada çocuğun her daim yanında bir psikolog bulunabilir. Yine çocukların gündelik yaşamında, konuşmalarında geçim sıkıntısı, artan fiyatlar, siyaset olmamalıydı, hükümet bu konuların çocuklardan uzak tutulmasını sağlamalıydı.

Si Erbağan: Aile yılının çocuklara faydalı olması için hükümetin aileleri birbirlerine destek olması için ve yaklaşması için çeşitli çalışmalar yapması gerekirdi.

5) Notlar:

Elma Çekirdeği: Kimse hırsız olmasın, kötü başkan yüzünden hırsız oluyorlar. İyi başkan olursa hırsız olmazlar.

MART-NİSAN AYLARINDA YAZILI MEDYADA YER ALAN ÇOCUK HABERLERİ

Bir ülkenin geleceği çocuklarıyla şekillenir. Ancak çocukların yaşam hakkının, güvenliğinin ve onurunun korunmadığı bir yerde geleceğe dair umut yavaş yavaş azalır. Aşağıda yer alan haberlerde, çocukların hem şiddetin kurbanı hem de öznesi haline geldiğini ortaya koyuyor. İşçi ölümlerinden sokakta işlenen cinayetlere, aile içi şiddetten akran zorbalığına kadar her alanda çocuklar ya yaşamlarını kaybediyor, ya da şiddete başvurmak zorunda kalıyor.

05.03.2025 / tr.euronews.com

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin (İSİG) Ocak ve Şubat ayları için yayınladığı rapora göre iki ayda 9'u çocuk işçi olmak üzere 299 kişi iş kazasında hayatını kaybetti. Çarşamba günü yayınlanan İş Cinayeti Raporu'na göre, Ocak ayında 5'i çocuk, 178 işçi hayatını kaybederken, Şubat ayında ise 4'ü çocuk 121 işçi ölümü yaşandı.

03.04.2025 / [esikplatformu](https://esikplatformu.com)

Köpek saldırısı nedeniyle öldüğü iddia edilen 6 yaşındaki Fatma El Muhammed'in komşuları tarafından cinsel istismara uğradığı ve katledildiği ortaya çıktı. 6 yaşındaki bir kız çocuğunun maruz kaldığı vahşet, gerçek faillere ve toplumsal cinsiyet temelli şiddete odaklanılması gerekirken, bazı medya kuruluşları tarafından manipüle edilerek, hızla sokak köpeklerine yöneltilen bir öfkeye dönüşmüş ve bir avuç marjinal azınlık tarafından sokak köpekleri hedef alınarak vahşice katledilmişti.

04.04.2025 / cumhuriyet.com.tr

Balıkesir'in Dursunbey ilçesine bağlı İstasyon Mahallesi'nde geçen gün saat 21.00 sıralarında M.Ç. (38) eşi N.Ç.'ye (37) evlerinde şiddet uyguladı. Olay sırasında çocukları R.E.Ç.'nin (14) annesini korumak amacıyla babası M.Ç.'yi ekmek bıçağı ile sırt bölgesinden bıçakladığı öğrenildi. Bu sırada kavgayı ayırmaya çalışan kız çocuğu C.Ç. (16) bacağından hafif derecede yaralandı. Baba ile kızı, 112 Acil Servis ekipleri tarafından Dursunbey Devlet Hastanesi'ne sevk edildi. Baba M.Ç., hastanede yapılan tüm müdahalelere rağmen hayatını kaybederken, R.E.Ç. gözaltına alındı.

06.04.2025 / Emrullah Erdinç

Olay, Çavuşbey Mahallesi'nde bulunan okulun bahçesinde meydana geldi. İddialara göre 14 yaşındaki E.A., arkadaşı Gülden Coni'yi konuşmak bahanesiyle okul bahçesine çağırdı. Bir süre konuştuktan sonra tartışmaya başlayan E.A., belinden çıkardığı ekmek bıçağıyla Gülden Coni'yi defalarca bıçaklayarak olay yerinden kaçtı. Polis ekipleri, olayın ardından kaçan şüpheli E.A.'yı yakalayarak gözaltına aldı.

10.04.2025 / cumhuriyet.com.tr

Olay, saat 14.30 sıralarında Fatih Mahallesi Okul Caddesinde meydana geldi. Yabancı uyruklu 14 yaşındaki Ö.E. ile B.T.(14) arasında küfürleşmeden dolayı tartışma çıktı. Tartışma bir anda kavgaya dönüştü. Kavgada Ö.E., elindeki bıçakla B.T.'yi bacağından yaraladı. Şüpheli polis ekiplerince suç aleti bıçakla yakalandı. Yaralı olay yerine sevk edilen Ambulansla İnegöl Devlet Hastanesine kaldırıldı. Polis olayla ilgili soruşturma başlattı.

25.04.2025 / Timur Soykan

İstanbul Bahçelievler'de Diyanet'e bağlı yatılı erkek Kuran kursunda belletmen İbrahim K., 10-13 yaşlarındaki 17 çocuğa cinsel istismarda bulundu. İbrahim K. tutuklandı. Çocuklar ailelerince yeniden yatılı Kuran kursuna bırakıldı.

Çocukların korunmadığı, seslerinin duyulmadığı bir ülkede şiddet büyüyor, adalet zedeleniyor, insanlık onuru örseleniyor. Bir toplumun ahlaki gelişmişliği, en savunmasız üyelerine nasıl davrandığıyla ölçülür. Çocuklar, yalnızca kendi ailelerinin değil, tüm toplumun ortak sorumluluğudur. Toplum, tüm çocuklar için şiddetten, yoksulluktan, ayrımcılıktan arındırılmış, iyi, adil, özgür ve onurlu bir yaşamı hedeflemelidir.

Çocukların güvenli, şiddetten uzak, eşit haklara sahip bireyler olarak büyüebilmeleri için toplumun her kesiminin sorumluluk alması gerektiğini tekrar tekrar dile getirmeyi bir görev olarak görüyoruz.

MOSKOVA ÇOCUK HAKLARI BİLDİRGESİ (ŞUBAT 1918)

1. Doğan her çocuk, ebeveynlerinin sosyal durumundan bağımsız olarak, bedensel bütünlüğünün korunması ve geliştirilmesi için ve ileride yaşamı tehdit edebilecek etkenlere karşı mücadele edebilmesi için uygun yaşam koşullarının sağlanması hakkına sahiptir.
2. Çocuğun sağlığının korunması için gerekli yaşam koşullarını sağlamak ebeveynlerin, tüm toplumun ve devletin sorumluluğundadır. Her bir unsurla ve bu unsurların birbirleriyle ilişkileriyle ilgili düzenlemeler ilgili yasal kurumlar tarafından yapılacaktır.
3. Yaşından bağımsız olarak her çocuk ayrı bir bireydir, hiçbir koşulda ebeveynlerinin, toplumun veya devletin mülkiyeti olarak görülemez, davranılamaz.
4. Her çocuğun kendine en yakın eğitimcilerini seçme hakkı vardır, buna kendisine kötü bir eğitim veriyorlarsa ebeveynlerinden ayrılma hakkı da dâhildir. Çocuğun ailesinden ayrılma hakkı herhangi bir yaşında geçerlidir, toplumun ve devletin bu durumda çocuğun maddi koşullarının kötüleşmeyeceğini garanti etmesi gereklidir.

5. Her çocuğun kendi bireyselliğine göre eğitim alma ve yetiştirilme hakkı vardır. Bu hakkın gerçekleştirilmesi, uyumlu bir gelişim gösterebilmesi için kendi doğası ve kişiliğine en uygun koşulların sağlandığı eğitim ve yetiştirme kurumlarının sunulması ile mümkün olacaktır.
6. Hiçbir çocuk şiddet veya zorla bir eğitim kurumuna gitmeye zorlanamaz. Her aşamada çocuğun özgürce eğitimi ve yetiştirilmesi konusunda karar vermesi desteklenmelidir. Her çocuk kendi bireyselliği ile çelişen bir eğitimi reddetme hakkına sahiptir.
7. Her çocuk mümkün olan en erken yaştan itibaren, kendi becerileri ölçüsünde gerekli toplumsal çalışmanın içinde yer almalıdır. Bu çalışma, çocuğun ruh sağlığını ya da zihinsel gelişimini olumsuz etkileyecek koşullarda değil, eğitim sisteminin bir unsuru olarak ele alınmalıdır. Kamusal üretime katılmak çocuğun en önemli haklarından birini gerçekleştirmesini sağlar; bu hak çocuğun kendini bir asalak gibi hissetmemesi ve hayatın üretiminde etkin bir rol oynaması, varlığının sadece gelecek için değil bugün için de bir toplumsal değer olduğunu hissetmesidir.
8. Her yaşta çocuk, haklar ve özgürlükler açısından yetişkinlerle eşit konumdadır.
9. Özgürlük, fiziksel ve ruhsal gelişmeyi kitlemeyen ve başkalarına zarar vermeyen herhangi bir şeyi yapabilmektir. Bu sayede, her çocuk, kendi fiziksel ve ruhsal gelişiminin gerekleri ve toplumun diğer üyelerinin haklarını kullanmasını tehlikeye sokmamak dışında, doğal haklarını kullanabilir.
10. Her çocuk toplumun bütününe zarar veren koşulları ortadan kaldırmak üzere diğer çocuklarla veya yetişkinlerle etkileşime geçme hakkına sahiptir.
11. Her çocuğa kendi yaşamları ve konumları ile ilgili düzenlemelere katılma hakkı verilmelidir.
12. Hiç kimse, aile, toplum veya devlet, çocuğu herhangi bir dinin öğretilmesine veya ritüellerini uygulamaya zorlayamaz, dini eğitim tamamen özgür olmalıdır.
13. Hiçbir çocuk, başkalarının haklarına zarar vermediği sürece görüşlerini açıklamaktan alıkonulamaz.
14. Her çocuk, zihinsel becerileri ölçüsünde, yetişkinlerin olduğu kadar görüşlerini özgürce yazılı ve sözlü olarak ifade etme hakkına sahiptir.
15. Her çocuk diğer çocuklarla veya yetişkinlerle örgütler, dernekler veya başka türde sosyal bağlar kurma hakkına sahiptir. Bu hak çocuğun yüksek yararını gözetmeli, bedensel ve zihinsel gelişimi ile uyumlu olmalıdır.
16. Hiçbir çocuk cezalandırılmaz, tutuklanamaz. Çocukların yaptığı ihlaller ve hatalarda, uygun eğitim kurumlarında ıslah yoluna gidilmeli, baskıcı yöntemler ve cezalar kullanılmamalıdır.
17. Toplum ve devlet, yukarıda yazılı tüm çocuk haklarını, herhangi bir saldırıya karşı korumalı ve herkesi genç kuşağa karşı olan sorumluluklarını yerine getirmeye sevk etmelidir.

Kaynakça:

https://www.academia.edu/107401527/Moskova_%C3%87ocuk_Haklar%C4%B1_Bildirgesi_%C5%9Eubat_1918_?f_r=779464

SUÇ, CEZAYLA BİTİYOR MU?

Uzm. Psk. Gökçen Baduroğlu

Çok kabaca ve genel olarak bilgi ve fikirlerimi paylaşacağım. Kabaca diyorum çünkü bir haftalık çalıştay yapıp onlarca farklı uzmanlığın birlikte tartışması gereken bir konu.

Yazmadan önce de bizim yasal düzenlemelere tekrar bir göz gezdirdim.

Denetimli Serbestlikte çalışırken çok daha hakimdim ama ben pandemi başlarken ayrıldım ve o zamandan bugüne de değişimler oldu (özellikle yetişkinlerin infazında ve çok olumsuz yönde)

Muhalefet şerhimi düşmeden önce belirtmem gerekenler var.

Bizde 18 yaşını doldurmayan kişilere ceza ve infaz sisteminde SSÇ-Suçta sürüklenen Çocuk deniyor. Genel düzenleme olarak bakıldığında 18 yaş altı için uygulanan yasalar, infaz süreleri ve güvenlik tedbirleri (kağıt üzerinde) diğer gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde olduğu gibi gayet yerinde görünüyor.

Artık var olan görüntüleme yöntemleri ve deneysel çalışma imkanları ile artık “karar verme mekanizmalarının” tam olgunlaşması (frontal lob gelişimi) 24 yaş olarak belirlendi. Bilimsel olarak da gelişimsel olarak da 18 yaş altının suça sürüklendiğini kabul etmek normal. Sonuç olarak suça sürüklenen çocuklarda yargılama hızlı yapılmalı ve gerekli ceza ve güvenlik tedbirleri hızla alınmalı ve bu da gelişmiş ülkelerde özellikle önem verilen bir konu. Çocuklarda davranış ve sonuç arasında bağ kurabilmesi için arada geçen süre kısa olmalı. Hızla ceza ve tedbir sürecine geçince özellikle 24 yaşa kadar davranış değiştirmede (yetişkinlerin ıslah olma olasılığına göre) daha başarılı olunabileceği öngörülebilir.

Peki ben ve ülkemizdeki pek çok kişi neden bazen bu düzenlemelerin yeterli veya adil olmadığını “hissediyor”?

En öne çıkan 2 sebep var diye düşünüyorum.

Birincisi genel değil de vakanın “özel” durumu. Şunu demek istiyorum: özel durum burada “sosyopati, psikopati, belki sosyal çevrenin çok olumsuz olduğu durumda Antisosyal kişilik bozukluğu” ve bu durumlarda ıslahın neredeyse hiçbir koşulda mümkün olmaması. Aynı “hiç adil değil” hissi psikiyatrik bozukluğu olan (ama ceza ehliyeti olan ve ceza alan) bazı yetişkin suçlu vakalarında da oluşuyor. SSÇ böyle bir birey olduğunda adalet duygusu ancak toplumdan soyutlanması şartıyla tamamlanıyor. Islah (düşünce ve davranışta değişim) olacağına inanç azaldıkça geriye kalan tecrit oluyor ve bu da azaltılmış olunca adalet duygusu sarsılıyor. Ayrıca toplumdaki benzer antisosyal bozukluk eğilimi olan, sosyopati veya psikopati potansiyeli taşıyan gençlere caydırıcı bir sonuç yaratmıyor.

İkinci sebep de ülkemize özel durum. Türkiye’de (özellikle son on yılda) yetişkinlere verilen tedbir ve cezaların bile ZATEN HALİHAZIRDA YETERSİZ ve adaletsiz olduğu konusunda hemfikir olduğumuz için,

İnfaz sistemine güvenimiz yerlerde olduğu için,

İnfazı uygulayacak yetkililerin liyakatli olduğuna inanmadığımız için,

Çocuk suçlularla ilgili düzenlemelerin adil olmama hissi daha da fazlalaşıyor.

Kabaca son durum aşağı yukarı şöyle:

Çok korkunç bir şekilde kasten öldürme suçu işlese Ağırlaştırılmış müebbet alan Yetişkin-üst sınır 30 yıl ceza alıyor.

1/3 kadarını yatacak (güya) kaldı 20 yıl.

1 yıl yatarının son zamanını denetimli serbestlik kararı ile dışarda geçirecek. 19 yıl kaldı. Bunun da son 5 yılını yarı açık ve yine denetim ile geçirebiliyor.

Ve kaldı 14 yıl. :(

Eski iş yerimden arkadaşlarla konuştum 2029’a kadar görüşmem gerekecek dosyalarım var dediler. Ben ayrılırken bu 2 yıldı 5 yıla çıkarıldı pandemi sonunda :(

Ve bunlar SSÇ’ler için çok daha az ve kağıt üzerinde güzel görünen güvenlik tedbirleri pratikte yok denecek kadar az.

Bence yasalarda 15-18 yaş arası için özellikle “suçun niteliğine göre” infaz bittikten sonra da uzun denetim (takip) süreleri ve güvenlik tedbirleri (ama gerçek) ile ilgili değişiklikler ve eklemeler yapılabilir.

Ve tabi ki burası Hak Hukuk ve Adaletin olduğu bir ülke olsa idi bu olaylar bu kadar tartışma konusu zaten olmazdı diye düşünüyorum.

AKP EĞİTİM SİSTEMİ: BİAT'IN İNŞAASI

Özgür Atlas

Tanyel Süzer

Neşeli, heyecanlı, yetenekli 26 çocuk, voleybol takımındalar ve her biri ayrı bir karakter, Bir öğretmenin, 18 yaşından küçük bir öğrenciye, sırf son zamanlarda sokağa taşan eylemlerin okullara sıçramasıyla ortaya çıkan “gençlik tepkisini ” okulda gösterdiği için “Sana acıdık da dersten geçirdik” demesi yalnızca bir dil sürçmesi veya okuldaki ortamı bozduğu için ona kızan bir öğretmen tepkisi değil, öfkenin tam da sınıfsal karakterini gösteren, egemen yapının kendi içinde zaman zaman ortaya çıkardığı bir anlayışın, bakışın temsili olduğu için önemlidir. Ve sorgulanması gereken bir durumdur.

Bu cümle; hak ve yurttaşlık temalarının artık tüm kamusal alandan çıkıp, herkese açık açık sunulan rıza üretiminin, şükrün ve lütfun, bir ideolojinin kibirle karışmış tahakküm arzusunun, bir toplumun çocuklarına karşı işlenen psikolojik şiddeti gözler önüne serer.

Bu cümle; eğitimin rehberlik değil, biat ettirme alanına dönüştürüldüğünün, bilginin özgürleşme aracı olmaktan çıkarılıp sadakat testi hâline getirildiğinin açık bir ilanidir. Öğrenciye “acıyarak” verilen not, yalnızca bir bireyin ruhunda değil, tüm bir neslin zihnine “sana verdiğimiz her şeyle yetinmelisin, biat etmelisin, biz sana izin verdiğimiz ölçüde buradasın” anlayışını da göstermesi açısından önemli bir tepkidir.

Çünkü burada mesele yalnızca bir çocuğun onurunu kırmak değildir. Burada mesele, bir halkın geleceğine, sorgulama yetisine, direniş potansiyeline saldırmaktır. Ve bu saldırı, yalnızca bireysel bir hatanın ürünü değildir; ülkenin eğitim politikaları eliyle son yıllardır iyice gözle görülen örgütlenmiş bir zihniyetin sonucudur.

Tam da böyle bir iklimde, eylemlerle, protestolarla, sloganlarla dolu bir buçuk ay geride kaldı. Demokrasiye inanan herkes — özellikle de uzun süre sessizliğe mahkûm edilmiş, kriminalize edilmiş muhalif örgütler — yıllardır içlerine bastırılan korkuyu geride bırakmaya başladı. Artık insanlar sokaklara çıkmak için talimat beklemiyor. İnisiyatif alıyor, kendi iradesiyle, kendi vicdanıyla adım atıyor. Sokağa çıkamayanlar dahi balkonlardan tencere tava çalarak, sosyal medya üzerinden ses vererek korku duvarlarını parçalıyor. Bu hareketlilik, yalnızca görünürde bir kalabalık yaratmıyor; toplumun kolektif ruhunda, bilinçdışına yıllardır kazınmış “korku” motifi çözülüyor. Bireyler, kendi korkularını aşarken, toplumsal hafızaya yeni bir özgürlük haritası çiziyor. Hem de tam da bu gençlik iyice “yozlaşıyor, kırılıyor, bozuluyor, çürüyor” derken aslında yetişkin dünyasının sahteliğini

parçalayan bir tepkisellikle hakikatin ortaya çıkmasını sağlıyorlar. Ve bu psikolojik kırılma yaşanırken; acılar, kaygılar, bireysel üzüntüler elbette silinmiyor. Yetişkin dünyasını da yeniliyor ve bir kez daha yetişkinlere yetişkin olma fırsatı veriyor. Anlamak isteyeneye yol göstericiliğini bir kez daha gösteriyor. Ama bu kez, bu tepkilerle gençliğin değil de yetişkinlerin korkudan doğan pasifliğini sorgulamasını, adalet inancından doğan kararlılık öne çıkararak yapıyor.

Öğrenciler, anayasal haklarını kullanarak, Milli Eğitim Bakanlığı'nın keyfi öğretmen sürgünlerine karşı demokratik protesto hakkını kullanıyor, geleceksizliklerini haykırıyor, liyakatsizliğin yarattığı tahribatın somut karşılıklarını kendisine sunulanla anlıyor, ideolojik yaşam dayatmalarını, ülkenin içinde bulunduğu durumu çeşitli şekillerde haykırıyorlar. Karşılarına çıkan manzara, laik, bilimsel ve demokratik eğitimin yetişkinler tarafından nasıl yerle bir edildiğini bir kez daha ifşa etti. Ve bu çürümüş yapının küçük bir yansıması, bir müdür yardımcısının ağzından dökülen o utanç cümlesiyle tarihe geçti:

“Sana acıdık da dersten geçirdik.”

Bu cümle, devletin tepesinden tabana kadar sirayet eden ve her fırsatta hayvandan insana sokağa her yerde her şekilde sistematik bir küçük düşürme, değersizleştirme ve baskı kültürünün aynasıdır.

O çocuğa “acıdık” diyen kişi aslında şunu haykırıyor:

“Ben bilgiyi değil itaati ödüllendiririm. Sana öğretmen değil, efendimim. Unutma bunu”

Bu, bir eğitim felsefesi değil; bir itaat mühendisliğidir. Bu ülkede sözde eğitimciler, çocukları aşağılayarak terbiye etmeye çalışıyor. Küçük yaşlardan itibaren özgürlük arzusunu suç gibi gösteriyor. Sorgulamayı, hak aramayı, anayasal hakkı kullanmayı “nankörlük” olarak damgalıyor.

Kısaca aslında sistemin etkili / yetkili kişileri kendi içindeki değersizlik duygusunu, başkalarını küçülterek bastırdığı kendi korkusunu; çocukların özgürlük umutlarını kırarak yönettiği kendi iktidarsızlığını; mikro iktidar alanları yaratarak kamufle ettiği hakikati bu cümleyle haykırılmış oluyor aslında.

Gençliği öyle bir şekilde yetiştirmeye çalıştıklarını söylüyorlar ki yeni yetişen kuşakların sadece özgüvenleri kırılmış bireyler değil, haklarını bilmeyen, adaletsizliği normalleştiren, baskıya boyun eğen bir toplumun temeli olmasını arzuluyorlar. Ki yönetmeleri sürdürülebilir olsun.

Bugün bu zihniyete karşı ses çıkarmak yalnızca öğrencilerin, yalnızca eğitimcilerin değil; tüm toplumun sorumluluğudur. Çünkü bugün bir öğrenciye “acıyarak” verilen not, yarın bir halkın özgürlük mücadelesine vurulacak kelepçenin ilk adımıdır. Okullar, gençlerin düşünmeyi, sorgulamayı, hakkını aramayı öğrendiği; özgür bireylerin yetiştiği alanlar olmalıdır. Bu kurumları korku ve tehdit aracına çevirenler, öğretmen değil; zorbaların sivil kıyafete bürünmüş halidir. Ve biz biliyoruz ki:

Korku bulaşıcı olabilir, ama cesaret de bulaşıcıdır.

Türkiye halkı, özellikle gençler korkunun zehrine karşı özgürlük ilacı üretmeye başlamıştır. Ve bu ilaç, her çocuğun, her gencin, her bireyin damarlarında dolaşmaya devam edecektir.

Korkma La, Biz Halkız...

ÇOCUK CİNSEL İSTİSMARI VE ÇOCUK İZLEM MERKEZLERİ

Tanyel Süzer

Çocukların güvenli bir yaşam sürdürebilmeleri için ailelerin bilinçli olması, sosyal çevrenin duyarlı yaklaşması ve tamamlayıcı şekilde yasal düzenlemelerle birlikte ilgili devlet kurumlarının hassasiyet göstermesi ve iş birliği içinde çalışması büyük önem taşımaktadır.

Çocuk istismarı, çocuğa yönelik şiddetin tüm boyutlarını kapsayan geniş bir kavramdır. Son yıllarda, kavramların daha net tanımlanması, toplumun bu konudaki bilgisinin artması, geleneksel medya ve özellikle sosyal medya aracılığıyla olayların görünür kılınması ve ulusal ve uluslararası sözleşmeler doğrultusunda insan hakları ve çocuk hakları bağlamında farkındalığın yükselmesi, kayıtlara geçen vaka sayılarında artışa neden olmuştur. Ancak çocuk istismarının insanlık tarihi boyunca var olduğu bilinmektedir. Çocuk istismarı, doğrudan çocuğu ve ailesini, dolaylı olarak ise tüm toplumu etkileyen ciddi bir sorundur.

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) çocuk istismarını, “Çocuğun sağlığını, yaşamını ve gelişimini tehlikeye atacak şekilde bir yetişkin, toplum veya devlet tarafından bilerek ya da bilmeyerek gerçekleştirilen, çocuğun haklarını ihlal eden her türlü eylem ve eylemsizlik” olarak tanımlamaktadır. Çocuk cinsel istismarı ise, bir yetişkinin veya başka bir çocuğun, cinsel haz ve uyarılma amacıyla çocukla her türlü etkileşimde bulunması olarak tanımlanır. Bu etkileşimde fiziksel temasın olup olmaması önemli değildir (<http://nctsn.org/sites/default/files/assets/pdfs/caringforkids.Pdf>).

Pedofilik bozukluk, en az altı ay süresince ergenlik çağına ulaşmamış bir çocukla cinsel etkinlikte bulunma arzusu ya da buna ilişkin yoğun fanteziler, dürtüler veya davranışlarla kendini gösterir. Ensest ise, aile içinde veya yakın akrabalar arasında gerçekleşen ve çocuğun cinsel istismarı kapsamında değerlendirilen cinsel yakınlaşma veya saldırı olarak tanımlanır (Bulut, 2016).

Aile içi istismar vakalarında; parçalanmış aile yapısı, aile içi şiddet, alkol veya madde bağımlılığı, kalabalık yaşam koşulları, üvey baba varlığı, ebeveynlerin geçmişte istismara uğramış olmaları, düşük eğitim ve sosyoekonomik düzey, yetersiz sosyal destek, işsizlik, anenin hastalığı veya evden ayrılması, ebeveynlerin sorunlu cinsel yaşamları, ruhsal ya da fiziksel hastalıklar ve yetişkinlerle çocuğun aynı odayı veya yatağı paylaşması gibi faktörler risk unsuru oluşturmaktadır (İbiloğlu ve diğ., 2018; Özmen ve diğ., 2015; Topçu, 1997).

Ensest vakaları yasal olarak kanıtlanması güç olgulardır; genellikle tek görgü tanığı mağdur çocuğun kendisidir. Özellikle küçük yaşlardaki çocuklar veya iletişim becerileri sınırlı bireyler yaşadıklarını ifade etmekte zorlanabildikleri için istismar çoğunlukla tesadüfen fark edilmektedir. İstismara uğramış çocuklarda sıklıkla cinsel içerikli davranışlar gözlemlenebilir. Cinsel istismar, çocuğun beklenmedik davranışlar sergilemesi ya da fiziksel rahatsızlık belirtileri göstermesi üzerine doktora başvurulmasıyla ya da çocuğun oyun esnasında

veya kendini güvende hissettiği bir anda yaşadıklarını anlatmasıyla ortaya çıkabilir.

Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin 19. maddesine göre, çocuğun bakımından sorumlu kişilerin, bu sorumluluğu çocuğa zarar verecek şekilde kullanmaları yasaktır. Çocuğun güvenliğini korumak öncelikli olarak ebeveynlerin görevidir. Ayrıca, on beş yaşını doldurmamış çocuklar için kanunen rıza geçersizdir; mağdurun rızası suçu ortadan kaldırmaz. 15-18 yaş arasındaki çocukların rızası olsa bile, failin yaşı, mağdurla aralarındaki ilişki (öğretmen, akraba, veli vs.), kandırma veya baskı olup olmadığı gibi faktörlere bakılır.

Türk Ceza Kanunu'nun 103. maddesine göre:

- Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.
- Cinsel istismar; on beş yaşını doldurmamış ya da doldurmuş olmakla birlikte fiilin anlam ve sonuçlarını kavrama yetisi gelişmemiş çocuklara yönelik her türlü cinsel davranışı kapsar.
- Cinsel istismarın organ veya cisim sokulması suretiyle gerçekleştirilmesi durumunda ise sekiz yıldan on beş yıla kadar hapis cezası uygulanır.

Çocuk İzlem Merkezleri (ÇİM), cinsel istismara maruz kalan çocukların yaşadığı travmanın tekrarlanmasını ve ağırlaşmasını önlemek amacıyla kurulmuştur. ÇİM'lerde, istismar şüphesinin değerlendirilmesi, çocuğun uzman eşliğinde muayenesi, aile ile görüşmelerin sağlıklı bir zeminde yürütülmesi ve elde edilen tüm bulguların raporlanması sağlanır. ÇİM'in ana hedefi çocuğun hak ve yararlarını korumaktır. ÇİM'de cinsel istismara uğrayan çocukların ifadesi, uzman bir psikolog veya sosyal çalışmacı tarafından aynalı bir odada alınır; ifade alınırken ses ve görüntü kaydı yapılır. Aynanın arkasındaki odada ise Cumhuriyet Savcısı, kolluk kuvvetleri, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı görevlileri, çocuğun avukatı ve gerektiğinde adli tıp uzmanı ya da çocuk psikiyatristi bulunarak görüşmeyi takip eder. Görüşme sırasında gerekli olursa, savcı veya diğer uzmanlar kulaklık aracılığıyla ek sorular yönlendirebilir (<http://www.hsyk.gov.tr>). Tüm işlemlerin tek merkezde gerçekleştirilmesi, çocuğun ikincil travma yaşamasını engellemek amacı taşımaktadır.

Ne yazık ki, Çocuk İzlem Merkezleri'nin (ÇİM) kuruluş amacına uygun şekilde işlememesi ve genel yargı sisteminde iktidarın çeşitli cemaat ve çıkar gruplarıyla kurduğu çıkar ilişkileri, çocuk istismarında adaletin sağlanmasını ciddi biçimde sekteye uğratmaktadır ve faillerin uygun şekilde cezalandırılmasını önlemektedir. İstismar vakalarında suçluların adil bir yargı süreciyle hesap vermemesi, yalnızca mağdur çocukları değil, bütün bir toplumun güvenlik ve adalet duygusunu zedelemektedir. Bu durum, çocukların fiziksel ve ruhsal güvenliğini sağlamayı hedefleyen sosyal politika girişimlerini etkisiz hale getirmekte, çocuklar için güvenli bir toplum yaratma idealini ciddi biçimde tehdit etmektedir. Çocukların korunması, yalnızca bireysel vakalarla değil, sistem düzeyinde köklü bir reformla mümkündür. Bunun için bağımsız, şeffaf ve hesap verebilir bir adalet mekanizması yeniden inşa edilmeli, çocukların üstün yararı her şeyin önünde tutulmalıdır.

Kaynakça

Bulut, H. (2016). Pedophilic disorder and incest: a case report. *Dusunen Adam Journal of Psychiatry and Neurological Sciences*, 29(3), 281.

İbiloğlu, A. O., Atılı, A., Oto, R., & Özkan, M. (2018). Çocukluk çağı cinsel istismar ve ensest olgularına çok yönlü bakış. *Psikiyatride Guncel Yaklaşımlar*, 10(1), 84-98.

Özmen, S., Demirci, E., Öztop, DB. & Doğan, H. (2015). Abla istismarı: bir erkek kardeş olgusu. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 16, 372-74.

Topçu, S. (1997). *Çocuk ve Gençlerin Cinsel İstismarı*. Ankara, Doruk Yayıncılık.

SCHOOL
STRIKE 4
CLIMATE

LET'S MAKE

ONLY
NCE

MAKE
L
OTA
CE

ÖĞRENCİLERİN PROTESTO HAKKI VARDIR, OKULLAR BUNA SAYGI GÖSTERMELİDİR

Çeviri Metin

Son haftalarda ve aylarda okul öğrencileri, iklim protestolarına öncülük ederek, iklim değişikliğini geri döndürmek için çok geç olacak o noktaya yaklaşırken, sessiz kalan yerleşik (geleneksel) politikacıların kayıtsızlıklarını sorguladılar.

Ömürleri boyunca karşılaştıkları en büyük siyasi mücadeleye cesaret ve adanmışlıkla yaklaşan bu öğrenciler alkışlanmayı hak ederken, bunun yerine tehdit ve cezalarla karşı karşıya kaldılar. Birçok durumda, yerel grevlere katıldıkları için öğrenciler okul sonrası disiplin cezası ile tehdit edildi veya cezalandırıldı, yok yazıldılar ya da hatta uzaklaştırıldılar.

Bu tür kısıtlamalar ve cezalar sadece akılsızca değil, aynı zamanda Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşmesi (ÇHS) kapsamında 18 yaş altı herkese tanınan haklara da müdahale etmektedir.

18 yaş altındaki bireyler, başkalarıyla aynı ifade özgürlüğü hakkına sahiptir; her türlü bilgiyi ve fikri arama, alma ve yayma hakkına sahiptirler. Ayrıca, örgütlenme ve barışçıl toplanma özgürlüğü hakları da vardır. Bu haklar, genç öğrencilerin iklim değişikliği konusunda seslerini yükseltme ve protesto etme haklarını açıkça kapsar; zira bu yük, bugün aramızdaki en gençlerin omuzlarına en ağır şekilde binecektir.

ÇHS ayrıca, en genç yurttaşlarımızın eğitim yoluyla ulaşmaları gereken hedefleri de belirler: İnsan haklarına ve temel özgürlüklere saygının geliştirilmesi ve özgür bir toplumda sorumlu bir yaşam için hazırlanma.

Öğrencilerin aktif ve ilgili birer toplum üyesi olmalarını gerçekten destekleyen bir okul, yaşamlarını ve gelecek nesillerin yaşamlarını şekillendirecek büyük siyasi meseleler hakkında kampanya yapmak isteyen öğrencileri destekler. Öğrencilerin toplumları ve hükümetleriyle etkileşime geçmesini cezalandırarak bu dersleri müfredatından dışlayan bir okul, ileri görüşlü değildir.

Çocuk Hakları Komitesi, Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin uygulanmasından sorumlu Birleşmiş Milletler organı, Fridays for Future protestolarına katılan öğrencileri bizzat alkışlamış ve birçok BM uzmanı da Komite'ye katılarak, gençlere "bugünün kayıtsızlık ve karar verme felciyle dolu siyasi ortamında son derece ihtiyaç duyulan" eylemleri için teşekkür etmiştir.

Çocukların toplumsal yaşama katılımları, engellenmek yerine desteklenmelidir. Hükümetlerin harekete geçme sorumluluğu vardır; ancak onların hareketsizliği karşısında, hepimizin harekete geçme hakkı olmalıdır.

Yetişkinler tarafından kolayca bir kenara atılan sorumlulukları üstlenen öğrenciler cezalandırılmak yerine, takdir edilmelidir.

<https://home.crin.org/latest/students-have-a-right-to-protest-schools-must-respect-it>